

Depesza prezydenta W. M. Gdańska Greisera:

„Głęboko wstrząśnięty wiadomością o nagłej śmierci Marszałka Piłsudskiego wyrażam Panu, Panie Prezydencie, oraz Polskiemu Rządowi zarówno w imieniu rządu Wolnego Miasta Gdańska, jak i osobiście moje najserdeczniejsze współczucie. Również Gdańsk bierze szczerze udział w żałobie z powodu śmierci tego Wielkiego Męża Stanu, który stale gorąco występował za dobrą współpracą między Gdańskiem a Polską.

(—) Artur Greiser,
prezydent Senatu W. M. Gdańska”.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej otrzymał po-
zatem depesze od Króla Karola rumuńskiego, który przesłał Mu z powodu śmierci Marszałka Józefa Piłsudskiego serdeczne wyrazy współczucia, oraz od zastępcy premiera Estonji Kaarela Enpala, pełniącego obowiązki prezydenta republiki.

Szef rządu włoskiego Mussolini przesłał do P. Prezesa Rady Ministrów W. Sławka depeszę następującą:

„Pragnę wyrazić Waszej Ekszelencji serdeczne współczucie rządu faszystowskiego i narodu włoskiego z powodu śmierci Marszałka Piłsudskiego. Pozostanie on w historii ojczyzny Pana Premiera, jako wysoki przykład cnoty wojskowej i obywatelskiej. Jego pamięć będzie czczona przez wszystkich tych, którzy znali go, śledzili jego czyny i podziwiali go w jego wytrwałej i bohaterskiej walce o wskrzeszenie i wielkość Polski.

(—) Mussolini”.

Francuski minister spraw zagranicznych Laval przesłał do P. Ministra Becka następującą depeszę:

„W chwili opuszczenia Polski dowiaduję się z głębokim wzruszeniem o śmierci Marszałka Piłsudskiego. Ta, tak okrutna dla ojczyzny Pana Ministra żałoba zostanie boleśnie odczuta przez naród francuski. Składam hołd pamięci Wielkiego Męża Stanu, który przez swą odwagę, szlachetność i patriotyzm był Twórcą wskrzeszenia Polski. Proszę Waszą Ekszelencję o przyjęcie mych, pełnych smutku kondolencji”.

W dniu 12 b. m. w godzinach wieczornych, natychmiast po otrzymaniu wiadomości o śmierci Pierwszego Marszałka Polski, pierwszy z przedstawicieli państw obcych złożył kondolencje w Ministerstwie Spraw Zagranicznych poseł Węgier p. Matouska.

W dniu 13 b. m. w godzinach rannych złożyli osobiście kondolencje P. Ministrowi Beckowi:

Nuncjusz Apostolski Msgr. Marmaggi w towarzystwie audytora nuncjatury Msgr. Pacini oraz sekretarza nuncjatury Msgr. Todini.

Ambasador Rzeszy Niemieckiej p. von Moltke.

Ambasador Z. S. R. R. p. Dawtjan.

Ambasador Wielkiej Brytanii sir H. W. Kennard.

Ambasador Turcji p. Ferit.

Ambasador Italji p. Bastianini.

Ambasador Francji p. Laroche, który złożył jednocześnie specjalne kondolencje w imieniu ministra Laval.

Poseł Jugosławji p. Lazarewicz.

Poseł Belgji wicehr. Davignon.

Poseł Austrii p. Hoffinger.

Poseł Łotwy p. Valters.

Poseł Estonji p. Markus.

Poseł Danji p. Schou.

Poseł Węgier p. Matouska (po raz drugi).

Poseł Rumunii p. Cadere wraz z radcą poselstwa p. Hiott i attaché wojskowym ppłk. Diacnescu, który złożył kondolencje w imieniu armii rumuńskiej i pułku imienia Marszałka Piłsudskiego.

Poseł Holandji p. Carsten.

Poseł Japonji p. Ito

Poseł Iranu p. Arasteh.

Poseł Chin p. Chang - Hsin - Hai.

Poseł Czechosłowacji p. Girsza.

Poseł Brazylii p. Barros Pimentel.

Jednocześnie panu Podsekretarzowi Szembekowi złożyli kondolencje:

Charge d'affaires Stanów Zjednoczonych A. P. p. Crosby.

Charge d'affaires Finlandji p. Ernst.

Charge d'affaires Grecji p. Panas.

Charge d'affaires Norwegji p. Bjerke.

Charge d'affaires Meksyku p. Joubanc - Rivas.

Charge d'affaires Bułgarii p. Stoicoff.

Charge d'affaires Brazylii p. Caballero.

Charge d'affaires Szwecji p. de Post.

Minister Reichswehry generał von Blomberg wystosował do generalnego inspektora armii polskiej gen. Rydza - Śmigłego depeszę kondolencyjną w imieniu armii niemieckiej.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej, P. Prezes Rady Ministrów i poszczególni Ministrowie otrzymują od szeregu organizacji społecznych i gospodarczych oraz różnych Związków z całego kraju setki depesz kondolencyjnych, w których zrzeszeni w tych organizacjach w wyrazach, tchnących głębokim bólem i nacechowanych powagą chwili, łączą się w hołdzie dla cieniów Wielkiego Wodza Narodu, Pierwszego Marszałka Polski, s. p. Józefa Piłsudskiego.

M. in. dotychczas nadeszły depesze od Aeroklubu R. P., Aeroklubów: Warszawskiego, Krakowskiego, Poznańskiego, Wileńskiego, Łódzkiego, Śląskiego, Gdańskiego, Lwowskiego, Lubelskiego Klubu Lotniczego i Klubu Lotniczego P. W. S., od Zarządu Głównego Związku Prawników i Ekonomistów Kolejowych R. P., od Polskiego Zw. Wydawców Dzienników i Czasopism, od przewodniczącego Związku Harcerstwa Polskiego woj. M. Grazińskiego, od organizacji Sjonistów-Rewizjonistów w Polsce, od Związku Autorów Dramatycznych Polskich, od Zarządu Głównego Organizacji Młodzieży Pracującej, od Zarządu Głównego Przysposobienia Wojskowego Leśników, od Rodziny Leśnika, od Zw. Leśników R. P. i wielu innych.

W dniu 13 b. m. o godz. 10-ej rano J. E. ks. kard. Kakowski przybył do Belwederu i udał się do sali, gdzie złożone zostało ciało s. p. Marszałka Piłsudskiego. J. E. ks. kard. Kakowski ukląkł przy zwłokach i pozostawał chwilę w modlitwie.

Następnie ks. kard. Kakowski złożył kondolencje na ręce Pani Marszałkowej Aleksandry Piłsudskiej.

J. E. ks. kardynał Prymas Hlond wystosował na ręce gen. Rydza-Śmigłego, generalnego inspektora sił zbrojnych, depeszę treści następującej:

„Spowodu zgonu genialnego Twórcy, zwycięskiego Wodza i Pierwszego Marszałka armii polskiej Józefa Piłsudskiego, składam serdeczne kondolencje tejże armii na ręce pana generała.

(—) Kardynał Prymas Hlond.”

Eksportacja ciała Marszałka Piłsudskiego z Belwederu do Katedry św. Jana odbędzie się prawdopodobnie w czwartek wieczorem, aczkolwiek data ta jeszcze nie jest ostatecznie ustalona ze względów technicznych.

Trumna oszklona będzie ustawiona w głównej nawie Katedry. Katedra będzie otwarta dla wszystkich przez całą noc, cały dzień i noc następną tak, aby każdy mógł poraz ostatni ujrzeć twarz Marszałka i złożyć Mu hołd. Przy trumnie pełnić będą straż honorową generałowie, oficerowie wszystkich szarż i podoficerowie.

Nabożeństwo żałobne, którego termin uzależniony jest od dnia eksportacji, odprawi ks. kardynał Kakowski.

TRESC DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Poz. 142. Ogłoszenie Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 27 kwietnia 1935 r. Nr. 2581.

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 143. Zarządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 30 kwietnia 1935 r. w sprawie zezwolenia urzędowi pocztowemu Krynki na sporządzanie protestów weksli z powodu niezapłacenia sumy, przewyższającej 2.000 zł.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 kwietnia 1935 r. w sprawie umarzania zaległych w postępowaniu cywilnym a należnych Skarbowi Państwa kosztów sądowych. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 4 maja 1935 r. Nr. 33, poz. 240).

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oOo—

142.

OGŁOSZENIE

Państwowej Komisji Wyborczej

z dnia 27 kwietnia 1935 r. Nr. 2581.

Państwowa Komisja Wyborcza na mocy art. 96, 99 i 115 ordynacji wyborczej do Sejmu ogłasza, że wobec wygaśnięcia mandatu posła Wacława Rożka, w miejsce rzezonego posłem został kolejny zastępca z listy Nr. 23 w okręgu Nr. 21—Ignacy Kalaga, lat 37, kotlarz, Zagórze, pow. będzkiński.

Przewodniczący:

(—) St. Giżycki.

Członkowie:

(—) St. Urbanowicz,

(—) dr. St. Wrona,

(—) Jan Woźnicki,

(—) Bohdan Podoski,

(—) K. Puzak.

—oOo—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—pOo—

143.

ZARZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 30 kwietnia 1935 r.

w sprawie zezwolenia urzędowi pocztowemu Krynki na sporządzanie protestów weksli z powodu niezapłacenia sumy, przewyższającej 2.000 zł.

Na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 marca 1934 r. o protestowaniu weksli przez urzędy i agencje pocztowe (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 234) zarządzam, co następuje:

§ 1. Urząd pocztowy Krynki upoważnia się do sporządzania protestów weksli z powodu niezapłacenia sumy, przewyższającej 2.000 zł.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 maja 1935 r.

Minister Poczt i Telegrafów:

(—) Kalitński

—oOo—

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 25 kwietnia 1935 r.

w sprawie umarzania zaległych w postępowaniu cywilnym a należnych Skarbowi Państwa kosztów sądowych.

Na podstawie art. 117 ust. 3 i 127 ust. 1 przepisów o kosztach sądowych (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 93, poz. 837) zarządzam, co następuje:

§ 1. Za zaległe w rozumieniu rozporządzenia niniejszego uważa się te prawomocnie ustalone

—oOo—